

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o działalności kosmicznej oraz Krajowym Rejestrze Obiektów Kosmicznych

Rozdział 1

Zakres regulacji

Art. 1. 1. Ustawa reguluje:

- 1) zasady wykonywania działalności kosmicznej;
- 2) zasady prowadzenia Krajowego Rejestru Obiektów Kosmicznych.

2. Ustawa ma zastosowanie do działalności kosmicznej prowadzonej:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub,
- 2) na pokładzie platform wynoszących obiekty kosmiczne, w tym polskich statków morskich albo statków powietrznych zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej lub,
- 3) przez polskich obywateli bez względu na miejsce ich zamieszkania lub,
- 4) osoby prawne lub jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej mające swoją siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Działalność kosmiczna może być wykonywana na zasadach określonych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 oraz z 2017 r. poz. 460).

Rozdział 2

Definicje

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) działalności kosmicznej – należy przez to rozumieć wypuszczenie obiektu kosmicznego w przestrzeń kosmiczną, eksploatację obiektu kosmicznego, a także sprowadzenie obiektu kosmicznego na Ziemię;
- 2) obiekcie kosmicznym – należy przez to rozumieć obiekt, który będzie wypuszczony lub który został wypuszczony w przestrzeń kosmiczną, jego części składowe, a także jego pojazd wynoszący i jego części;

- 3) operatorze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną, lub jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która zamierza prowadzić lub prowadzi działalność kosmiczną;
- 4) państwie wypuszczającym – należy przez to rozumieć państwo w rozumieniu artykułu I litera a) Konwencji o rejestracji obiektów wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną, otwartej do podpisania w Nowym Jorku dnia 14 stycznia 1975 r. (Dz. U. z 1979 r. poz. 22);
- 5) szkodzie – należy przez to rozumieć szkodę w rozumieniu Konwencji o międzynarodowej odpowiedzialności za szkody kosmiczne, sporządzonej w Moskwie, Londynie i Waszyngtonie dnia 29 marca 1972 r. (Dz. U. z 1973 r. poz. 154), to jest: utratę życia, zranienie lub inne zagrożenie zdrowia zagranicznych osób fizycznych albo utratę, uszkodzenie mienia lub majątku innych państw niż Rzeczpospolita Polska lub zagranicznych osób fizycznych lub prawnych albo majątku międzynarodowych organizacji międzyrządowych.

Rozdział 3

Zezwolenie na wykonywanie działalności kosmicznej

Art. 4.1. Działalność kosmiczna może być wykonywana wyłącznie po uzyskaniu zezwolenia.

2. Zezwolenie na wykonywanie działalności kosmicznej, zwane dalej „zezwoleniem” może być wydane po spełnieniu następujących warunków:

- 1) zapewnienie bezpieczeństwa działalności kosmicznej;
- 2) posiadanie wiedzy i doświadczenia w realizacji przedsięwzięć w zakresie działalności kosmicznej;
- 3) brak zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa;
- 4) nie zakłócanie działalności innych państw w zakresie pokojowych badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej;
- 5) nie przenoszenie broni atomowej albo innej broni masowego rażenia;
- 6) zawarcie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę, zgodnie z przepisami rozdziału 7;
- 7) uzyskanie pozwolenia radiowego na używanie urządzenia radiowego wypuszczanego w przestrzeń kosmiczną, a w przypadku, w którym wnioskodawca jest zwolniony z obowiązku uzyskania pozwolenia radiowego na używanie tego urządzenia zgodnie z

art. 115 ust. 2a ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. - Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2016 r. poz. 1489), decyzji w sprawie rezerwacji częstotliwości albo dzierżawienia częstotliwości objętych tą decyzją lub prawa do ich użytkowania na podstawie innego tytułu prawnego;

- 8) uzgodnienie parametrów orbitalnych obiektu kosmicznego oraz bezpieczeństwa związanego z użyciem urządzeń i materiałów niebezpiecznych pomiędzy operatorem a podmiotem świadczącym usługę wyniesienia obiektu kosmicznego;
- 9) posiadanie zezwolenia na wywiezienie poza granice Rzeczypospolitej Polskiej w celu wyniesienia technik i usług o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa wydane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (Dz. U. z 2017 r. poz. 1050);
- 10) zastosowanie technik ograniczających zaśmiecanie przestrzeni kosmicznej, z uwzględnieniem uznanych międzynarodowych zaleceń;
- 11) opracowanie szczegółowego opisu planowanej działalności kosmicznej, w tym jego celu z uwzględnieniem szczegółów technicznych, zwłaszcza charakterystyki ładunku, rozwiązań technicznych dotyczących stacji naziemnej, użytych technologii, planowanego czasu trwania i zakończenia działalności kosmicznej;
- 12) zapewnienie finansowania działalności kosmicznej;
- 13) zawarcie umowy określającej, które państwo jest państwem wypuszczającym w przypadku gdy więcej niż jedno państwo można uznać za państwo wypuszczające.

Art. 5. Zezwolenie wydaje, odmawia wydania, zmienia lub cofa Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej, w drodze decyzji administracyjnej.

Art. 6. 1. Zezwolenie wydaje się na wniosek operatora.

2. Wniosek o wydanie zezwolenia zawiera:

- 1) oznaczenie właściciela, jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania, a w przypadku przedsiębiorców - numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile podmiot wypuszczający taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);

- 2) oznaczenie operatora, jego siedzibę i adres albo miejsce zamieszkania, a w przypadku przedsiębiorców - numer w rejestrze przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym, o ile operator taki numer posiada, oraz numer identyfikacji podatkowej (NIP);
- 3) określenie rodzaju, zakresu i miejsca wykonywania działalności kosmicznej.

3. Do wniosku o wydanie zezwolenia, operator obowiązany jest dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2.

4. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie zezwolenia oraz rodzaj dokumentów potwierdzających spełnienie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2, uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności danych, specyfikę działalności kosmicznej, w tym w szczególności zapewnienie bezpieczeństwa jej wykonywania.

Art. 7. 1. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej wydaje zezwolenie w terminie 6 miesięcy od dnia przedłożenia wniosku wraz z kompletną dokumentacją potwierdzającą spełnienie warunków, o których mowa w art. 4 ust. 2.

2. W toku postępowania, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej występuje do Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw zagranicznych oraz szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o zajęcie stanowiska w zakresie wpływu działalności kosmicznej na bezpieczeństwo i interes państwa, a także wykonywanie międzynarodowych zobowiązań przez Rzeczpospolitą Polską.

3. Zezwolenie może określać warunki wykonywania działalności kosmicznej ustanowione dla ochrony bezpieczeństwa narodowego, bezpieczeństwa osób lub mienia, środowiska, a także zapewnienia wykonywania międzynarodowych zobowiązań przez Rzeczpospolitą Polską.

Art. 8. W przypadku planowanej zmiany operatora, nowy operator jest obowiązany wystąpić do Prezesa Polskiej Agencji Kosmicznej o wydanie zezwolenia na warunkach określonych w ust. 1, przedstawiając dokument potwierdzający uzgodnienia w zakresie zmiany operatora.

Art. 9. Operator jest zobowiązany niezwłocznie zgłaszać Prezesowi Polskiej Agencji Kosmicznej wszelkie zmiany danych, o których mowa w art. 4 ust. 2 i art. 6 ust. 2, w tym o zakończeniu działalności kosmicznej, a także informacje o nieprzewidzianych zdarzeniach mających wpływ na działalność kosmiczną.

Art. 10. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej może, z urzędu, zmienić zakres zezwolenia, jeżeli w ramach sprawowania nadzoru, o którym mowa w rozdziale 8, stwierdzona zostanie niezgodność stanu faktycznego z warunkami, które stanowiły podstawę do udzielenia zezwolenia lub jeśli ze względu na zaistniałe okoliczności konieczna jest taka zmiana.

Art. 11. 1. Jeśli operator prowadzi działalność kosmiczną niezgodnie z warunkami określonymi w art. 5, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej wzywa operatora do usunięcia stwierdzonych naruszeń, określając termin ich usunięcia.

2. W przypadku nieusunięcia naruszeń, o których mowa w ust. 1 w wyznaczonym terminie, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej cofa zezwolenie.

3. W decyzji, o której mowa w ust. 2, Prezesa Polskiej Agencji Kosmicznej może:

- a) określić warunki bezpiecznego zakończenia działalności kosmicznej,
- b) wprowadzić zakaz wydawania zezwolenia na wykonywanie przez operatora działalności kosmicznej przez okres od 1 do 5 lat.

Art. 12. Wniosek o wydanie, zmianę lub przeniesienie zezwolenia podlega opłacie, o której mowa w art. 20 ust. 1. Brak opłaty skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

ROZDZIAŁ 4

Krajowy Rejestr Obiektów Kosmicznych

Art. 13. 1. Tworzy się Krajowy Rejestr Obiektów Kosmicznych, zwany dalej „Rejestrem”.

2. Rejestr zawiera informacje o obiektach kosmicznych wypuszczonych na orbitę okołozemską lub poza nią, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem wypuszczającym.

3. Zgodnie z Układem z dnia 27 stycznia 1967 r. o zasadach działalności państw w zakresie badań i użytkowania przestrzeni kosmicznej łącznie z Księżycem i innymi ciałami niebieskimi (Dz. U. z 1968 r. poz. 82) Rzeczpospolita Polska, zachowuje jurysdykcję i kontrolę nad zarejestrowanym w Rejestrze obiektem wypuszczonym w przestrzeń kosmiczną oraz nad znajdującą się na jego pokładzie załogą, gdy znajduje się on w przestrzeni kosmicznej lub na ciele niebieskim.

4. Rejestr prowadzi Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej.

Art. 14. Wpisowi do Rejestru podlegają następujące informacje:

- 1) nazwa państwa lub państw wypuszczających;
- 2) oznaczenie właściciela oraz operatora obiektu kosmicznego;
- 3) nazwa i oznaczenie obiektu kosmicznego;
- 4) numer rejestrowy nadany przez Prezesa Polskiej Agencji Kosmicznej;
- 5) data i miejsce wypuszczenia obiektu kosmicznego;
- 6) podstawowe parametry orbitalne:
 - a) okres obiegu,
 - b) inklinację,
 - c) apogeum,
 - d) perygeum,
- 7) ogólne przeznaczenie obiektu kosmicznego;
- 8) planowany czas operacyjnego funkcjonowania obiektu kosmicznego;
- 9) informacje dotyczące zmiany statusu operacyjności obiektu kosmicznego.

Art. 15. 1. Rejestr jest jawny.

2. Rejestr jest prowadzony w postaci elektronicznej.

Art. 16. 1. Wpis do Rejestru następuje na wniosek operatora.

2. Operator obowiązany jest złożyć wniosek o wpis do Rejestru niezwłocznie po wypuszczeniu obiektu kosmicznego na orbitę okołozemską lub poza nią.

3. Wniosek o wpis do Rejestru składa się w języku polskim i angielskim.

4. Dokumenty stanowiące podstawę wpisu w Rejestrze podlegają ochronie zgodnie z przepisami o tajemnicach prawnie chronionych.

5. Przez wniosek o wpis do Rejestru należy rozumieć także wniosek o zmianę wpisu.

6. Wniosek o wpis do Rejestru podlega opłacie, o której mowa w art. 20 ust. 1. Brak opłaty skutkuje pozostawieniem wniosku bez rozpoznania.

Art. 17. Operator jest zobowiązany niezwłocznie zgłaszać Prezesowi Polskiej Agencji Kosmicznej wszelkie zmiany danych objętych wpisem do Rejestru.

Art. 18. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej niezwłocznie przekazuje Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw zagranicznych, informację o wpisaniu obiektu kosmicznego do Rejestru.

Art. 19. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia Rejestru, wzór wniosku o wpis do Rejestru, tryb składania wniosku o wpis do

Rejestru, zgłaszania zmiany danych rejestrowych, z uwzględnieniem rodzaju i charakterystyki obiektu kosmicznego.

Rozdział 5

Oplaty

Art. 20. Oplaty, o których mowa w art. 12 i 16 ust. 6 stanowią przychód Polskiej Agencji Kosmicznej.

Art. 21. Prezes Rady Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w art. 12 i 16 ust. 6 a także sposób oraz tryb ich wnoszenia, uwzględniając rodzaj i wartość obiektu kosmicznego.

Rozdział 6

Odpowiedzialność za szkodę

Art. 22. Rzeczpospolita Polska ponosi odpowiedzialność za szkodę, na zasadach określonych w prawie międzynarodowym.

Art. 23. 1. W przypadku, gdy Rzeczpospolita Polska zapłaciła odszkodowanie za szkodę, o której mowa w art. 22, Skarb Państwa ma zwrotne roszczenie do właściciela, do wysokości sumy ubezpieczeniowej, o której mowa w art. 27, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Jeżeli szkoda powstała z winy operatora lub w związku z naruszeniem warunków zezwolenia, Skarb Państwa jest uprawniony do dochodzenia zwrotu w pełnej wysokości.

3. Roszczenie zwrotne nie dotyczy odszkodowania za szkody wywołane obiektem kosmicznym, o którym mowa w art. 28 ust. 2.

4. W zakresie nieuregulowanym ustawą, do odpowiedzialności właściciela zastosowanie mają przepisy Kodeksu cywilnego.

Art. 24. W przypadku konieczności zapłaty przez Rzeczpospolitą Polską odszkodowania w związku ze szkodą powstałą w wyniku działalności kosmicznej, środki na jej pokrycie pochodzą z rezerwy celowej budżetu państwa przeznaczanej na finansowanie zobowiązań Skarbu Państwa.

Rozdział 7

Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej za szkodę

Art. 25. 1. Właściciel obiektu kosmicznego, przed wystąpieniem operatora z wnioskiem o wydanie zezwolenia, jest obowiązany do zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkodę, z zastrzeżeniem art. 28.

2. W umowie ubezpieczenia, o którym mowa w ust. 1, jako ubezpieczony będzie wskazany Skarb Państwa.

3. Ubezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, nie podlega przepisom ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2060).

Art. 26. Ubezpieczeniem, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jest objęta odpowiedzialność za szkodę wyrządzoną w związku z działalnością kosmiczną w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej i w okresie roku po ustaniu tej ochrony. Zakład ubezpieczeń nie może umownie ograniczyć wypłaty odszkodowania.

Art. 27. Prezes Rady Ministrów, określi, w drodze rozporządzenia, wysokość minimalnej sumy ubezpieczenia w odniesieniu do jednego zdarzenia, którego skutki są objęte umową ubezpieczenia, biorąc pod uwagę rodzaj obiektu kosmicznego oraz skalę potencjalnych zagrożeń, jakie niesie ze sobą jego wykorzystywanie.

Art. 28. 1. Właściciel może być zwolniony z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, jeżeli obiekt kosmiczny będzie wykorzystywany dla celów podstawowego interesu bezpieczeństwa państwa, nauki, badań lub edukacji.

2. Za obiekt kosmiczny wykorzystywany dla celów nauki, badań lub edukacji, może być uznany obiekt kosmiczny, który spełnia łącznie następujące kryteria:

- 1) jest aparaturą naukowo - badawczą, służącą prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych, w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 2045 i poz. 2260 oraz z 2017 r. poz. 859);
- 2) wypuszczenie obiektu kosmicznego jest istotnym etapem realizacji programu badawczego, w skład którego wchodzi badania naukowe lub prace rozwojowe, a którego celem jest pozyskanie wyników i danych służących rozwojowi nauki i innowacyjności;

- 3) program badawczy realizowany przy wykorzystaniu wypuszczanego obiektu kosmicznego ma istotne znaczenie dla rozwoju nauki lub wzrostu poziomu innowacyjności w Polsce;
- 4) właściciel obiektu wyraża zgodę na wykorzystanie pozyskanych wyników badań naukowych lub prac rozwojowych do prowadzenia działalności upowszechniającej naukę oraz działań edukacyjnych;
- 5) właściciel obiektu złożył oświadczenie, z którego wynika, że obiekt kosmiczny będzie wykorzystywany głównie do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, zaś ewentualne gospodarcze wykorzystanie obiektu będzie miało charakter pomocniczy. tj. działalności o ograniczonym zakresie, bezpośrednio związanej z funkcjonowaniem danego obiektu i koniecznej do jego funkcjonowania lub nieodłącznie związanej z jego głównym przeznaczeniem niegospodarczym.

3. O zwolnienie z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia może ubiegać się właściciel obiektu będący jednym z następujących podmiotów:

- 1) jednostką naukową – w rozumieniu art. 2 pkt 9 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 2) uczelnią – szkołą prowadzącą studia wyższe, utworzoną w sposób określony w ustawie z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz.1842 i 2169);
- 3) siecią naukową – w rozumieniu art. 2 pkt 14 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 4) konsorcjum naukowym – w rozumieniu art. 2 pkt 12 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki;
- 5) centrum naukowo-przemysłowym w rozumieniu art. 38 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1158);
- 6) centrum naukowym Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu art. 57 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2016 r. poz. 572, 1311, 1933 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 1089);
- 7) centrum naukowym uczelni w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

Art. 29. 1. O zwolnieniu lub odmowie zwolnienia z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, rozstrzyga minister właściwy do spraw nauki, w drodze decyzji administracyjnej, na wniosek właściciela.

2. Do wniosku o zwolnienie z obowiązku zawarcia umowy ubezpieczenia, o którym mowa w art. 25 ust. 1, właściciel obowiązany jest dołączyć dokumenty potwierdzające spełnienie warunków, o których mowa w art. 28 ust. 2 i 3.

Art. 30. 1. W przypadku wystąpienia szkody, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej powołuje komisję, której zadaniem jest ustalenie okoliczności, przyczyn i skutków zdarzenia, które wywołało szkodę oraz sformułowanie wniosków i wydanie zaleceń mających na celu zapobieżenie podobnym zdarzeniom w przyszłości, zwaną dalej „komisją”.

2. Komisja nie dokonuje ustaleń w zakresie winy i odpowiedzialności podmiotów, które spowodowały szkodę.

3. Ustalenia komisji mają charakter opiniodawczo – doradczy.

4. Komisja działa na podstawie Regulaminu ustalonego, w drodze zarządzenia, przez Prezesa Polskiej Agencji Kosmicznej.

Art. 31. 1. W skład komisji wchodzi: przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz i pozostali członkowie.

2. Członkiem komisji może zostać osoba, która:

- 1) jest obywatelem polskim;
- 2) korzysta z pełni praw publicznych;
- 3) posiada pełną zdolność do czynności prawnych;
- 4) nie była karana za przestępstwo popełnione umyślnie;
- 5) posiada wyższe wykształcenie z zakresu prawa kosmicznego i lotniczego lub z zakresu eksploracji przestrzeni kosmicznej albo posiada tytuł zawodowy inżyniera – konstruktora, fizyka bądź lekarza – specjalisty z zakresu medycyny;
- 6) udokumentuje minimum pięcioletnią praktykę zawodową w dziedzinach określonych w pkt 5, a w przypadku lekarzy udokumentowaną specjalizację.

Art. 32. W sprawach należących do właściwości komisji, komisja podejmuje uchwały.

Art. 33. 1. Członkowie komisji przy podejmowaniu uchwał kierują się zasadą swobodnej oceny dowodów i nie są związani poleceniami co do treści podejmowanych uchwał.

2. Członek komisji nie może występować w roli biegłego sądowego w zakresie spraw prowadzonych przez Komisję.

3. Członkom komisji za uczestnictwo w pracach komisji przysługuje wynagrodzenie oraz zwrot poniesionych kosztów podróży i noclegów, według zasad określonych w

przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666 oraz z 2017 r. poz. 1027) .

Art. 34. 1. Komisja może korzystać w toku swych prac z pomocy ekspertów, a także występować do instytucji publicznych o udzielenie pomocy w sprawach związanych z zakresem jej prac.

2. Ekspertom za udział w pracach Komisji oraz sporządzanie opinii lub ekspertyzy przysługuje wynagrodzenie ustalane w drodze umowy cywilnoprawnej i wypłacane z budżetu Polskiej Agencji Kosmicznej.

3. Komisja może współdziałać z ekspertami państwa, na którego terytorium nastąpiła szkoda, a także występować do organów tego państwa o udzielenie niezbędnej pomocy.

ROZDZIAŁ 8

Nadzór nad działalnością kosmiczną

Art. 35. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej sprawuje nadzór nad działalnością kosmiczną.

Art. 36. Na żądanie Prezesa Polskiej Agencji Kosmicznej, operator jest zobowiązany do udzielenia w wszelkich informacji związanych z planowaną lub wykonywaną działalnością kosmiczną.

Art. 37. 1. Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej lub upoważniony przez niego pracownik, ma prawo, w każdym czasie, do przeprowadzenia kontroli działalności kosmicznej.

2. Kontrola, o której mowa w ust. 1, w odniesieniu do działalności kosmicznej prowadzonej na terenie będącym w zarządzie (użytkowaniu) Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej odbywa się za zgodą Szefa Sztabu Generalnego Wojska Polskiego.

3. Czynności kontrolne przeprowadza się po okazaniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli.

4. Upoważnienie do przeprowadzenia kontroli zawiera co najmniej:

- 1) wskazanie podstawy prawnej przeprowadzenia kontroli;
- 2) oznaczenie organu kontroli;
- 3) imię i nazwisko, stanowisko służbowe osoby upoważnionej do przeprowadzenia kontroli;
- 4) określenie zakresu przedmiotowego i uzasadnienia wszczęcia kontroli;

- 5) oznaczenie podmiotu objętego kontrolą;
- 6) wskazanie daty rozpoczęcia i przewidywanego terminu zakończenia kontroli;
- 7) podpis osoby udzielającej upoważnienia, z podaniem zajmowanego stanowiska lub funkcji;
- 8) pouczenie kontrolowanego podmiotu o jego prawach i obowiązkach;
- 9) datę i miejsce wystawienia upoważnienia.

Art. 38. 1. Kontrolującym przysługuje prawo do :

- 1) wstępu do wszystkich nieruchomości, pomieszczeń, instalacji i innych obiektów związanych z działalnością kosmiczną;
- 2) dostępu do dokumentów, materiałów oraz innych danych związanych z działalnością kosmiczną, a także sporządzania ich kopii.

2. Kierownicy kontrolowanych podmiotów są obowiązani udzielać i zapewnić udzielenie przez właściwych pracowników tych podmiotów kontrolującym, wszelkich potrzebnych informacji, a także zapewnić im:

- a) warunki sprawnego przeprowadzenia kontroli,
- b) dostęp do wszystkich nieruchomości, pomieszczeń, instalacji i innych obiektów, o których mowa w ust. 1 pkt 1,
- c) dostęp do dokumentów, materiałów oraz innych danych związanych z działalnością kosmiczną, o których mowa w ust. 1 pkt 2, oraz sporządzania ich kopii.

Art. 39. Kontrolujący jest obowiązany sporządzić protokół kontroli. Protokół kontroli podpisuje także kierownik kontrolowanego podmiotu lub osoba przez niego upoważniona; przypadku odmowy podpisania protokołu przez te osoby, kontrolujący umieszcza informację o tym fakcie w protokole kontroli.

Art. 40. W przypadku stwierdzenia w protokole, o których mowa w art. 39, naruszenia przepisów ustawy lub warunków zezwolenia, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej wydaje decyzję określającą zakres stwierdzonych nieprawidłowości oraz termin ich usunięcia.

Art. 41. Do kontroli działalności kosmicznej wykonywanej przez przedsiębiorcę nie stosuje się przepisów art. 79 i 82 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Rozdział 9

Kary

Art. 42. Kto wykonuje działalność kosmiczną bez zezwolenia podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty od 20 000 euro do 100 000 euro.

Art. 43. Kto wykonuje działalność kosmiczną niezgodnie z przepisami ustawy, w tym z warunkami zezwolenia, podlega karze pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość w złotych kwoty do 100 000 euro.

Art. 44. Do ustalenia równowartości w złotych kwot, o których mowa w art. 42 i 43 stosuje się średni kurs euro ogłaszany przez Narodowy Bank Polski z dnia 31 grudnia roku poprzedzającego wystąpienie szkody.

Art. 45. 1. Kary pieniężne, o których mowa w art. 42 i 43, nakłada Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej, w drodze decyzji administracyjnej, biorąc pod uwagę stopień naruszenia, okoliczności naruszenia oraz wielkość właściciela.

2. Decyzji, o której mowa w ust. 1 nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 46. 1. Kary, o których mowa w art. 42 i 43 podlegają, wraz z odsetkami za zwłokę, egzekucji w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

2. Środki uzyskane z tytułu kar pieniężnych, o których mowa w art. 42 i 43 stanowią przychód Polskiej Agencji Kosmicznej.

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepis epizodyczny, przejściowy i końcowy

Art. 47. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829 oraz z 2017 r. poz. 460), w art. 75 ust. 2 pkt. 31 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkt 32 w brzmieniu:

„32) ustawy z dnia 2017 r. o działalności kosmicznej i Krajowym Rejestrze Obiektów Kosmicznych (Dz. U. z 2017 r. poz.).

Art. 48. W ustawie z dnia 26 września 2014 r. o Polskiej Agencji Kosmicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 759), w art. 7 ust. 2 pkt 8 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się punkty 9 - 13 w brzmieniu:

„9) wydawanie, odmowa wydania, zmiana lub cofanie zezwolenia na wykonywanie działalności kosmicznej;

- 10) prowadzenie Krajowego Rejestru Obiektów Kosmicznych i dokonywanie wpisów do tego rejestru;
- 11) sprawowanie nadzoru nad działalnością kosmiczną;
- 12) powoływanie komisji do zbadania okoliczności, przyczyn i skutków zdarzenia, które wywołało szkodę spowodowaną przez obiekt kosmiczny i ustalanie regulaminu tej komisji;
- 13) informowanie Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych o wypuszczeniu w przestrzeń kosmiczną obiektu kosmicznego zarejestrowanego w Krajowym Rejestrze Obiektów Kosmicznych oraz wszelkich zmianach związanych z działalnością kosmiczną dotycząca tego obiektu.”.

Art. 49. Przepisy o ubezpieczeniu odpowiedzialności cywilnej nie mają zastosowania do obiektów kosmicznych wyniesionych w przestrzeń kosmiczną do dnia 31 grudnia 2017 r.

Art. 50. W terminie miesiąca od daty wejścia w życie ustawy, Prezes Polskiej Agencji Kosmicznej, z urzędu, wpisze do Rejestru dane dotyczące obiektów kosmicznych wypuszczonych w przestrzeń kosmiczną przed wejściem w życie ustawy, o których Rzeczpospolita Polska poinformowała Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych.

Art. 51. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.